„მოცარტინა“

ყოველთვის არა, მაგრამ ძალიან ხშირად, როდესაც ვუკრავ, მაქვს შეგრძნება, რომ ელისო აღარ ვარ, სადღაც სხვა სივრცეში გადავედი და ჩემი საშუალებით მოცარტი ან ბეთჰოვენი ლაპარაკობს, მე, უბრალოდ, გამტარი ვარ.

ტარიელ ჭანტურიამ მოცარტინა შემარქვა – მოცარტიც ძალიან უყვარდა და მეც. სიტყვას უზარმაზარი ძალა აქვს – მოცარტმა ჩემს ცხოვრებაში, მართლაც გამორჩეული როლი ითამაშა.

ჩემი ოცნების მამაკაცი ალენ დელონი იყო. დიდი სურათი მქონდა გაკრული. მის მსგავსად მართლა არავინ არასდროს მომწონებია.

გათხოვილი სულ რამდენიმე თვე ვიყავი. სახლში რომ დავბრუნდი, მამაჩემმა მკითხა – რა იყო, გამოგაგდესო?

მამაჩემის მეგობრებმა ნოდარ დუმბაძის მეთაურობით ჩამოაყალიბეს „როიალისტების პარტია", ლოზუნგით - როიალი ელისოს!

გაჩახჩახებული საკონცერტო დარბაზებიდან – ნავთქურასთან გადავინაცვლე. ასე, ნელ-ნელა, მოვკვდებოდი – მარტო როგორც მუსიკოსი კი არა, მართლა მოვკვდებოდი, ფიზიკურად.

მე ძალიან ემოციური ვარ, მაგრამ ცხოვრებამ მასწავლა რალაც-რალაცებისგან თავის შეკავება, თორემ ადრე, პირდაპირ ცხვირით ვასკდებოდი ყველაფერს.

მიშელი პიგმალიონია, რომელიც მუდამ ჩემზე ზრუნავს და ფიქრობს. კონცერტის წინ ისეთ ამბავშია, თავიდან ვიშორებ ხოლმე.

ყველა მამაკაცს მიშელს ვადარებ და თუ აღმოვაჩენ, რომ მისგან განსხვავდებიან, ყველანაირი ურთიერთობის სურვილი მეკარგება.

სიყვარული და სექსი აბსოლუტურად სხვადასხვა რამაა. სიყვარული ისაა, როდესაც მთელი შენი სულიერი სამყაროთი მთლიანად სხვა ადამიანს ერწყმი. ეს გრძნობა მიწიერი საზომით არ იზომება.

[illegible]

[illegible]

> ჩვეულებრივი ადამიანი ვარ, მეგონა სიკეთეს ვაკეთებდი და არავინ რომ არ დაინახა და საპირისპიროდ შემომიტრიალდა, ყველაზე გული გამიტყდა. ვინმესთვის რამის გაკეთების სურვილი დავკარგე და თავს ცუდად ვგრძნობდი.

[illegible]

> რომელ მამაკაცს სიამოვნებს ცოლი, რომელიც მუდამ საკუთარი თავით, თავისი საქმითაა დაკავებული და სულ მეცადინეობს?

[illegible]

2010 წლის 28 [illegible]